

En av de sista artiklarna från Oscar innan han drog sig tillbaka från livet april 2011/Henriks anm.

EN NY TID HAR BRUTIT IN

Den moderna naturvetenskapen har efterhand som de tränger allt djupare in i materiens värld gjort revolutionerande upptäckter som utmanar våra föreställningar om hur verkligheten är beskaffad. Kvantteorin avslöjar att vi lever i en gränslös värld, att allt liv hänger ihop som droppar i en ocean. Den avskaffade definitivt känslan av fundamentalt åtskilda ting. Detta avslöjande är ingen nyhet. Antikens greker visste att livet är en enhet. Hur som helst är det vetenskapliga inslaget välkommet och angår oss alla i en tid då vi av nödvändighet måste börja inse, att varje mur eller gräns vi sätter upp skapar stridigheter och elände. Historien visar att människan är den enda varelse som sätter gränser. All kamp eller alla stridigheter på denna planet, konflikter, oro, lidande och förtvivlan, har skapats av de gränser vi sätter mellan nationer, folk, raser, religioner, politik eller mellan oss och de andra. All den separatism och hat vi ser överallt bottnar i okunnigheten om livets harmoniska enhet, att vi alla delar samma liv, samma medvetenhet och samma energi. Naturen, som vi har sett, vet ingenting om den galna värld av gränser som vi så hårt håller fast vid. Den mänskliga rösten som förespråkare för en humanistisk anständighet har länge saknats. I stället har vi fått se hur humanism, demokrati och en ansvarig individualism förkastats och ersatts av en allmänt rådande ideologi, den korporativa staten, där olika intressegrupper delar upp makten mellan sig och där de övriga betraktas med självklarhet som tjänare. Vi vet allt detta. Men vetandet tycks inte påverka vår omedvetenhet.

Fysikern Schrödinger skriver i "Nature and the Greeks" (1954) om naturvetenskapens kris och föreslår, att den som ville pröva sina fundament måste gå tillbaka till den grekiska antiken.

Dagens människor, som saknar kontakt med sitt idéarv, har i stället vänt tillbaka till den primitiva människans fysiska behov, och med teknikens massiva tillväxt har behoven mångfaldigats så oerhört, att de inte längre har tid till djupare

förverkligande av det egna jaget. Därför måste man räkna med att endast ett fåtal av vår tids intellektuella vet, att det är från antiken vi har fått de flesta förnuftiga idéerna.

Tidsskedet 700-200 fvt utgör en medelpunkt i historien, till vilken alla senare skedens kulturtrådar går tillbaka. Det var från den tidens esoteriska kunskapsordnar all kunskap och visdom kommer. Ingen kunde räkna med att bli invigd i någon dylik orden som inte själv tillämpade toleransens princip i sitt liv.

Schrödinger ägnar en särskild uppmärksamhet åt den pytagoreiska skolan. Pythagoras är en av forntidens märkligaste personer och från hans skola i Kroton (Syditalien) kommer vetenskapen, universiteten och grunden för hela vår västerländska civilisation. Pythagoras lära, det hylozoiska systemet, är ett mentalsystem, som ger en matematisk beskrivning av verkligheten. Därför krävdes av den som blev invigd goda kunskaper i geometri. Alla ordnar på den tiden proklamerade, att allting återfödes, och erhåller vid det nya tillfället den livsform, som motsvarar uppnådd utvecklingsnivå. Inte ens logiken i detta har man kunnat förstå. Att teologerna förnekar livets två stora lagar, den om reinkarnation och den om orsak och verkan, får till följd att livet blir obegripligt och fullständigt förlorar sin mening. Orderna lärde att det inte finns någon död utan endast formupplösning. I mer än tvåtusen år har teologer och filosofers sofister med alla sina fiktioner förstört grundförutsättningarna att förstå livet och dess

lagar.

Humanismen är mitt egentliga ämne. Det var i kunskapsordnarna som humanismen för första gången tillkännagavs. God vilja, harmlöshet och sunt förnuft räknades till de tre förnämsta livsprinciperna. Individerna skulle hjälpas upp till högre nivåer av medvetenhet och högsta mänskliga förnuft, för att nå humanitetsstadiet, som är den nödvändiga grundbetingelsen för möjligheten att förvärva intuition, vilken ger omedelbar objektiv kunskap om verkligheten. Platon kallade intuitionens högsta nivå för idévärlden. Undervisningen i ordnarna var upplagd på så sätt att den invigde fick fingervisningarna om vägen men inte mer. Var och en måste nå klarhet på egen hand, skaffa sig insikt genom att väcka sina latent egenskaper och förmågor till liv. Allt måste växa fram inom individen själv genom kritisk självreflexion och inte minst genom att erkänna brister inom sig själv. Förnuftet skulle segra över den måttlösa känslan, som skulle behärskas till att bli tankens vilja och drivkraft. Med insikt i denna känslans oerhörda betydelse för så väl tänkande som viljande skulle vi i vår tid verkligen behöva förstå vikten av emotionalkultur, som är det väsentliga i all kultur.

Därför är humanismen låset till högre utveckling och nyckeln måste var och en tillverka själv. Humanismen är fri från religiösa trosföreställningar och allt vad sekterism heter. Den ger den enskilde individen rätt att tycka och tänka och säga det den vill, samt hjälpa dem som inte kan försvara sig. Humanismen låter individen själv förändras och följa sin inre väg utan inblandning. Den låter alla ha sin diktan och traktan i fred. Tolerans betyder här, att envar har absolut rätt till egen uppfattning i allt. Men ingen har rätt att göra sig till auktoritet för någon annan.

En ny tid bryter in och mänskligheten kommer att tvingas välja mellan viljan till enhet eller viljan till makt. Under inget skede i vår historia har vi upplevt en sådan mängd av avundsjuka, snikenhet, hat och ömsesidig misstänksamhet. I denna kapplöpning i skadegörelse har mänskligheten hamnat vid randen av ett brådstup.

Många har börjat inse situationens allvar och längtar efter ett annat samhälle, där de nedrivande krafter som idag styr våra liv tvingas till reträtt genom införande av en human anda som inte går att manipulera. Humanismen har här sin givna roll. Jag är ingen motståndare till den religion som ser som sin uppgift att lätta livets bördor, att förädla känslorna, förkunna broderskapet och praktisera tjänandet. Till dem som kallar sig kristna vill jag bara säga, att ingen har som Kristus förkunnat kärleken till nästan som en evigt gällande livslag. Kristus var den främste förespråkare för den humanism som kungjordes i kunskapsordnarna. Han stred hela sitt liv mot den teologiska och moraliska fiktionen, den som gäller än idag. Ett falsarium utan dess like.

Oscar Hellberg

Sandvik 2009-01-16

Humanism har som sagt inget med organisationen humanisterna att göra/Henriks anm.